

عنوان مقاله:

ارزیابی وضعیت آسیب پذیری لرزه ای ناشی از شبکه معابر شهری (نمونه موردی: شهر تبریز)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت شهری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی اکبر شهناز - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زاهدان

حسن رضایی نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری. دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

سوانح طبیعی به ویژه زلزله که اغلب خاموش و درعین حال بالقوه مستعد ایجاد آسیب هستند موجب تلفات جانی و خسارت مالی می گردند دراین میان شهر تبریز بهعنوان بزرگترین کلانشهر شمالغرب کشور با داشتن گسلهای فراوان و توسعه بخشهایی از شهر درروی این گسلها دارای آسیب پذیری بالایی دربرابر زلزله است شبکه معابر شهری را میتوان جز مهمترین عوامل آسیب پذیری مناطق شهری دانست که دارای ارتباط تنگاتنگی با تامین فضای فرار و مکان امن درهنگام وقوع زمین لرزه و افزایش کارایی عملیات امداد و نجات پس از وقوع بحران می باشد دراین مقاله شبکه معابر شهرتبریز براساس دو شاخص نسبت سطح معابر به کل سطح شهر و میزان نفوذناپذیری بافت های شهری بررسی و آسیب پذیری لرزه ای ناشی از شبکه معابر شهر ارایه شده است بررسی ها حاکی از توزیع بسیار نامتعادل شبکه معابر درسطح شهر است بطوریکه 4/91 درصد از جمعیت شهر یعنی ساکنین محله های مرفه شهری 12/45 درصد سطح معابرشهری را دراختیار دارند درمقابل 32/03 درصد جمعیت شهر یا ساکنین محله های حاشیه نشین 17/08 درصد معابر شهر را دارا می باشند ونیز بررسی سطح معابر شهرتبریز و تلفیق آن با نقشه تقسیمات شهری تبریز نشانگر این است که دمناطق 2و1 بیشترین سطح معابرشهری را به خود اختصاص داده اند

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری لرزه ای، شبکه معابر، شهرتبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/164831>

